

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.108/2016/12. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. május 3. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos eljárásban csoportosan elkövetett bántalmazás büntette miatt **I.r.** vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. július 5. napján kihirdetett Kb.I.5/2015/64. számú ítéletét megváltoztatja.

II.r., IV.r., V.r., VI.r. vádlottak cselekményét társtettesként, hivatalos eljárásban, csoportosan elkövetett bántalmazás büntettének [Btk. 301. § (1), (2) bekezdés] minősíti.

I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 1 (egy) évi börtönbüntetésre, **II.r., IV.r., V.r., VI.r.** vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztést 2 (kettő) évi börtönbüntetésre enyhíti.

I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 2 (kettő) évi, **II.r., V.r.** és **VI.r.** vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 (három) évi, **IV.r.** vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.

II.r. vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltást mellőzi.

IV.r., V.r., VI.r. vádlottakkal szemben kiszabott közügyektől eltiltást lefokozásra enyhíti.

A vádlottak - a szabadságvesztésük végrehajtásának elrendelése esetén - legkorábban a büntetésük kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r., II.r., IV.r., V.r.** és **VI.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. július 5. napján kihirdetett Kb.I.5/2015/64. számú ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos eljárásban csoportosan és bűnszegdként elkövetett bántalmazás büntettében (Btk.301.§ (1) és (2) bekezdés), ezért őt 2 év börtönbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos eljárásban csoportosan elkövetett bántalmazás büntettében (Btk.301.§ (1) és (2) bekezdés), ezért őt 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. **III.r.** vádlottat a hivatalos eljárásban csoportosan és bűnszegdként elkövetett bántalmazás

büntette (Btk.301.§ (1) és (2) bekezdés), továbbá a hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette (Btk.301.§ (1) bekezdés) miatt ellene emelt vád alól felmentette. **IV.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos eljárásban csoportosan elkövetett bántalmazás büntetében (Btk.301.§ (1) és (2) bekezdés), ezért 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. **V.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos eljárásban csoportosan elkövetett bántalmazás büntetében (Btk.301.§ (1) és (2) bekezdés), ezért 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. **VI.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos eljárásban csoportosan elkövetett bántalmazás büntetében (Btk.301.§ (1) és (2) bekezdés), ezért 3 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a II.r., a IV.r., az V.r. és a VI.r. vádlottak vonatkozásában a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint az eljárás során felmerült bünygyi költség viseléséről.

A tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész a jogorvoslati nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül az ítéletet valamennyi vádlott vonatkozásában tudomásul vette. Az I.r., a II.r., a IV.r., az V.r. és VI.r. vádlottak és védőik a kihirdetett ítélettel szemben fellebbezést jelentettek be felmentés érdekében. A III.r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette, így az **III.r.** vádlott tekintetében 2016. július 6. napján jogerőre emelkedett.

Az I.r. vádlott védője írásban is bejelentette indokolás nélküli fellebbezését, amelyben elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában védencc felmentését kérte.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 741/2016/1. számú átiratában kifejtett álláspontja szerint az első fokon eljáró katonai tanács perrendszerű eljárásban az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, mérlegeléssel állapította meg a tényállást, amely azonban a II.r. és a IV.r. vádlottak vonatkozásában pontosításra szorul a szolgálati jogviszony megszűnésének időpontja és - IV.r. vádlott esetén - a korábbi elítélése tekintetében is. Indítványozta továbbá a történeti rész szolgálati napló adatai alapján történő pontosítását is. Hivatkozott arra, hogy e kiegészítésekkel a tényállás felülbírálatra alkalmas. Hangsúlyozta, hogy az elsőbíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, a megállapított tényállás alapján okszerű következtetést vont valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette azok hivatali bűncselekményét. Hivatkozott arra, hogy a bizonyítékok újraértékelése útján a rögzített tényállást és azon keresztül fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségét vitató, felmentésüket bizonyítottság hiányában kezdeményező fellebbezések nem vezethetnek eredményre. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a büntetéskiszabás keretében a vádlottak javára és terhére jelentkező bűnösségi körülményeket vizsgálta és valamennyi vádlott vonatkozásában a büntetési célok eléréséhez szükséges és elégséges mértékű fő- és - adott esetben - mellékbüntetést szabott ki. Ezért indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság a tényállást egészítse ki, majd valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott tekintetében az ítéletet hagyja helyben.

A VI.r. vádlott meghatalmazott védője utóbb írásban is csatolta fellebbezésének indokolását. Elsődlegesen a VI.r. vádlott felmentését kérte bizonyítottság hiányában, másodlagosan a helyszíni tárgyalás elmaradása - amely a tényállás hiányos megállapítását eredményezte -, illetve a vádlottak és a kihallgatott tanúk vallomásai közötti ellentmondások fel nem oldása miatt, amely a tényállás felderítetlenségéhez vezetett, megalapozatlanságra hivatkozással az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta. Harmadlagosan pedig a kiszabott büntetés enyhítését kérte mind a fő- mind a mellékbüntetés tekintetében.

A másodfokú nyilvános ülésen az I.r. vádlott védője perbeszédében - korábbi perbeszédét fenntartva - indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az I.r. vádlottat elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában mentse fel. Hivatkozott arra, hogy egy tanú vallomása

alapján bűnösséget megállapítani nem lehet, és a bíróság nem vette figyelembe az orvosszakértői véleményt, amely szerint az I.r. vádlott kényszeres megfelelni akaró személyiség.

A II.r. és IV.r. vádlottak védője felmentés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállás felderítési kötelezettségének nem teljes mértékben tett eleget, és tényből tényre hibás következtetést vont le. Érvelése szerint a bíróság túlzott jelentőséget tulajdonított **tanú1** tanú vallomásának, ugyanakkor az elsőfokú katonai tanács **tanú1** tanú nyilatkozata és a többi tanú nyilatkozata közötti ellentmondást nem oldotta fel. Ezért az ítéleti tényállást is helytelenül állapította meg. Indítványozta tehát, hogy a fellebbviteli bíróság a II.r. és IV.r. vádlottakat elsődlegesen mentse fel, másodlagosan az ítéletet helyezze hatályon kívül és a bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására. Harmadlagos indítványa az volt, hogy a fellebbviteli bíróság a csoportos minősítést mellőzze és lényegesen enyhébb büntetést szabjon ki védenecével szemben, annak próbaidőre történő felfüggesztése mellett.

Az V.r. vádlott védője perbeszédében kifejtette azon álláspontját, hogy az ítélet megalapozatlan, egyoldalú, mert a sértetti vallomást hitelesként elfogadta és megkereste hozzá az azt alátámasztó bizonyítékokat. Ugyanakkor a védelem által előterjesztett bizonyítási indítványokat elutasította, illetve a bírósági eljárás során beszerzett iratokban foglalt bizonyítékokat figyelmen kívül hagyta. Kifejtette, hogy nem bizonyítható az V.r. vádlott bűnössége, utalva arra, hogy ugyanilyen keresztnévvel más büntetési-végrehajtási felügyelő is teljesített szolgálatot az elkövetés időpontjában, akinek fotója hasonlít a védencére. Ezért indítványozta, hogy elsődlegesen bizonyítottság hiányában mentse fel az V.r. vádlottat a fellebbviteli bíróság, másodlagosan helyezze hatályon kívül az elsőfokú ítéletet megalapozatlanság miatt, harmadsorban az V.r. vádlott vonatkozásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabjon ki.

A VI.r. vádlott védője perbeszédében - fenntartva a fellebbezése írásbeli indokolását -, hangsúlyozta, hogy nincs kétséget kizáró bizonyíték a sértetti előadásra, ezért elsődlegesen védence bűncselekmény hiányában történő felmentésére tett indítványt, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére megalapozatlanság miatt, mert nem történtek szembesítések és az elsőfokú bíróság nem indokolta a bizonyítási indítványok elutasítását, harmadlagosan pedig a csoportos elkövetés megállapításának mellőzésére és nem szabadságelvonással járó büntetés kiszabására tett indítványt, negyedlegesen szabadságelvonással járó büntetés helybenhagyása esetén fele rész kitöltése után kérte a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának megállapítását.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán kérte felmentését csatlakozva a védője által előadottakhoz.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott védőjéhez.

A IV.r. vádlott az utolsó szó jogán hangsúlyozta, hogy nem követett el bűncselekményt és kérte a felmentését védőjéhez csatlakozva.

Az V.r. vádlott az utolsó szó jogán védőjéhez csatlakozva kérte a felmentését.

A VI.r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez, hivatkozott arra, hogy nem követett el bűncselekményt.

Az I.r., II.r., IV.r., V.r. és VI.r. vádlottak és védőik által előterjesztett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.

§ (1) bekezdése és a Be. 349. § (1) bekezdése alapján bírálta felül. Felülbírálat nem terjedt ki a III.r. vádlottra, mert vonatkozásában az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat lényegében betartotta. Helyesen járt el, amikor ülnökváltás miatt a Be. 287. § (3) és (4) bekezdése szerint a tárgyalást megismételte. Törvényesen tett eleget kioktatási kötelezettségének, és a tárgyalás vezetésére vonatkozó előírásokat is maradéktalanul betartotta. Kiemeli a fellebbviteli bíróság, hogy az elsőfokú katonai tanács törvényes vád alapján járt el. Ítéletében ugyanakkor nem indokolta meg, hogy miért utasította el a védők bizonyítás kiegészítésére (helyszíni tárgyalásra, bizonyítási kísérletre) irányuló indítványait. Ez az eljárási szabálysértés azonban az ügy érdemére kihatással nem volt, nem jelentett olyan, a Be. 375. § (1) bekezdésében írt szabálysértést, ami az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezetett volna.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Olyan bizonyítékokat kutatott fel és vizsgált meg, ami a nyomozó hatóság kötelessége lett volna. Az I.r. vádlott nem tett vallomást, írásbeli vallomást csatolt, amelyben lényegében pszichés problémáira hivatkozott, és tagadta a bűncselekmény elkövetését. A II-VI.r. vádlottak vallomást és érdemi védekezést terjesztettek elő a tárgyaláson, ugyancsak következetesen tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését. Az elsőfokú bíróság ítélete 6. oldalának utolsó előtti bekezdésétől a 8. oldal közepéig rögzítette a vádlottak védekezését. Az elsőfokú bíróság kihallgatta az ügy sértettjét, valamint a fogvatartotti és a büntetés-végrehajtás hivatásos állományába tartozó tanúkat is, illetve a börtönlelkészt, **tanú1-t**, valamint a bv. ügyészt. Törvényesen ismertette és a bizonyítás részévé tette a releváns okirati bizonyítékokat, így a sértett és az I.r. vádlott orvosi dokumentációját, hivatalos ügyészi feljegyzéseket, a szolgálati és ellenőrzési napló adatait, a felismerésre bemutatási jegyzőkönyveket, valamint az igazságügyi pszichológus és pszichiáter szakértői véleményt. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor az I. tényállást - amelyet ítélete 4. oldal közepétől a 6. oldal közepéig rögzített - a vádlottak tagadó vallomásával szemben a személyi és okirati bizonyítékok, különösen a sértetti vallomás és az azt kiegészítő börtönlelkészi és részben alátámasztó fogvatartotti vallomások, valamint a szakértői vélemény és az ismertetett okirati bizonyítékok összevetésével, mérlegeléssel állapította meg. Az elsőfokú katonai tanács ítélete 8. oldal közepétől 17. oldal közepéig rögzítette az általa értékelt bizonyítékokat, majd a 17. oldal közepétől a 19. oldal utolsó előtti bekezdéséig megindokolta, hogy lényegében miért a sértetti vallomásra és az azt alátámasztó bizonyítékokra alapította a marasztaló ítéleti tényállást.

A fellebbviteli bíróság az ítéleti tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a nyomozati iratok tartalmára és a vádlottak által a tárgyaláson előadottakra figyelemmel tartja szükségesnek kiegészíteni az alábbiakkal a személyi rész tekintetében: „**I.r.** vádlott szolgálati viszonya 2016. augusztus 26-i hatállyal szűnt meg közös megegyezéssel. Az I.r. vádlott 2017. április 01. napja óta kohászként dolgozik ..., nettó havi jövedelme 540.000 forint. **II.r.** vádlott szolgálati viszonya 2014. november 30. napján szűnt meg, a II.r. vádlott lemondott a rendfokozatáról is. **IV.r.** vádlott szolgálati viszonya 2015. május 31. napján szűnt meg közös megegyezéssel. A IV.r. vádlottat a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2009. március 31-én kihirdetett - a Fővárosi Ítéletábrla Katonai Tanácsának 6.Kbf.51/2009/4. számú ítéletével 2009. október 14. napján jogerőre emelt - Kb.II.2/2008/43. számú ítéletével társtettesként elkövetett hivatalos eljárásban bántalmazás büntette miatt 320 napi tétel, napi tételenként 250 forint pénzbüntetésre ítélte. **V.r.** vádlott szolgálati viszonya 2016. július 06-i hatállyal szűnt meg, szolgálati viszonyáról lemondott. Az V.r. vádlott jelenleg kőműves egy építőipari vállalkozónál, havi jövedelme 110.000 forint. **VI.r.** vádlott szolgálati viszonya 2016. július 06-i hatállyal szűnt meg közös megegyezéssel, jelenleg egy rendezvényszervező cégnél csoportvezetőként dolgozik, nettó havi jövedelme 250.000 forint.”

A fellebbviteli bíróság az ítélet történeti részét pedig a szolgálati napló adatai alapján azzal pontosítja, hogy: „A vádlottak 2014. október 10-én 06 óra 20 perc és 18 óra 50 perc között láttak el 12,5 órás vezényelt szolgálatot.”

Az elsőfokú bíróság ítélete e kiegészítésekkel és pontosítással megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságtoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálatára alapjául elfogadta. Nem merült fel a Be. 376. § (1) bekezdésében nevesített olyan ok, amely az ítélet hatályon kívül helyezését megalapozná.

Az ítélet hatályon kívül helyezésére, illetve a vádlottak felmentésére irányuló vádlotti és védői fellebbezések tehát nem megalapozottak.

Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési, indokolási kötelezettségét teljesítette, tényből tényre helyes következtetést vont le. A másodfokú katonai tanács nem látta indokát, hogy tárgyalásra áttérve bizonyítást vegyen fel, erre indítvány sem érkezett. A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal a védői érveléssel, hogy az elsőfokú bíróság ítélete azért megalapozatlan, mert a bíróság elutasította a védők bizonyítási indítványait, nem oldotta fel a vallomások közötti ellentmondásokat és ezért tényből tényre helytelenül következtetett.

A Be. 352. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást vett fel, kivéve ha az iratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján a vádlottakat az (1) bekezdés b./ pontja alapján felmenti, vagy az eljárást megszünteti. A másodfokú eljárásban a vádlottak és védők új bizonyítékra, illetve új tényre nem hivatkoztak, nem merült fel továbbá olyan körülmény, amely miatt a másodfokú bíróság további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta volna szükségesnek, ezért a bizonyítékok felülmérlegelését tilalmazó rendelkezések alapján a másodfokú bíróság irányadónak tekintette az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást.

A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint e tényállást, amely lényegében **sértett** fogvatartott sértett vallomásán alapul, **tanú2, tanú3, tanú1, tanú4 és tanú5** tanú vallomása alátámasztja, erősíti, és igazolja a vádlottak általi bántalmazást. A közvetlen és a közvetett bizonyítékok olyan zárt logikai láncot alkotnak, amelyek nem teszik lehetővé a vádlottak felmentését eltérő tényállás megállapítása mellett.

Az elsőfokú katonai tanács okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és alapvetően helyes a cselekmények jogi minősítése is, amellyel ítélete 20. oldalán foglalkozik. A jogi indokolást annyiban szükséges csupán kiegészíteni, hogy a vádlottak a Btk. 459. § 11/k. pontja alapján hivatalos személyek voltak. Rámutat a fellebbviteli bíróság, hogy a Btk. 459. § (1) bekezdés 3. pontjában írt csoportos elkövetés is megállapítható, hiszen az irányadó tényállás alapján legalább hárman részt vettek a bántalmazásban. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. vádlott vonatkozásában arra a következtetésre jutott, hogy terhére pszichikai bűnsegédi alakzat állapítható meg. Hangsúlyozza ugyancsak a fellebbviteli bíróság, hogy a II., IV., V. és VI.r. vádlottak tekintetében a társtetteség állapítható meg, hiszen e vádlottak egymás tevékenységéről tudva közösen valósították meg az elkövetési magatartást. Ugyanakkor nincs jelentősége annak, hogy pontosan nem lehetett azt megállapítani, hogy ki hogyan bántalmazta a sértettet. A Btk. 13. § (3) bekezdésében meghatározott társtettesi elkövetői alakzat törvényi feltételei fennálltak. Az I.r. vádlott tehát a tényállásban rögzített magatartásával megvalósította a Btk. 301. § (1) és (2) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban csoportosan és bűnsegédként elkövetett bántalmazás

büntették, a II., IV., V. és VI.r. vádlottak pedig a Btk. 301. § (1) és (2) bekezdésébe ütköző társtettesként, hivatalos eljárásban, csoportosan elkövetett bántalmazás büntettét. További eltérő minősítés megállapítására a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

A büntetés enyhítésére irányuló védői és vádlotti fellebbezések a következők szerint alaposak.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Mindezek alapján nem tévedett, amikor a vádlottakkal szemben a középértékűnél alacsonyabb tartamban határozta meg a szabadságvesztés mértékét. A fellebbviteli bíróság azonban lehetőséget látott a kiszabott szabadságvesztés tartamának enyhítésére. Valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott vonatkozásában enyhítő körülmény a további időmúlás és az I., V. és VI.r. vádlottak vonatkozásában, hogy szolgálati viszonyuk időközben megszűnt. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint nem lehet elvonatoztatni attól a tényről sem, hogy a sértettnek dokumentálható sérülése nem keletkezett, így a szabadságelvonással járó büntetés kiszabása eltúlzott. Ezért az I.r. vádlott tekintetében a Btk. 82. § (2) bekezdés c./ pontja alapján a szabadságvesztés büntetés tartamát 1 évi börtönbüntetésre, a II., IV. V. és VI.r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés mértékét a törvényi minimumra, 2 évre enyhítette. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a büntetési célok valamennyi vádlott vonatkozásában elérhetők a szabadságvesztésbüntetés próbaidőre történő felfüggesztésével. Ezért a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét az I.r. vádlott vonatkozásában 2 évre enyhítette, míg a II., V. és VI.r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 évre, a IV.r. vádlottal szemben pedig a szabadságvesztés végrehajtását - miután ugyanilyen jellegű cselekmény miatt már volt büntetve - 4 évre függesztette fel a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdésének alkalmazásával.

Tekintettel arra, hogy **II.r.** vádlott a szolgálati viszonyáról és a rendfokozatáról is lemondott, ezért vonatkozásában a fellebbviteli bíróság a kiszabott közügyektől eltiltást mellőzte, míg IV., V. és VI.r. vádlottak vonatkozásában a kiszabott közügyektől eltiltást lefokozásra enyhítette. A IV., V. és VI.r. vádlottak cselekményük jellege folytán a rendfokozat viselésére méltatlanná váltak függetlenül szolgálati viszonyuk megszüntetésétől. Az I.r. vádlott esetében a súlyosítási tilalom miatt nem alkalmazhatott a másodfokú katonai tanács rendfokozatot érintő büntetést.

A másodfokú bíróság az I., II., IV., V. és VI.r. vádlottak vonatkozásában a Btk. 38. § (2) bekezdés a./ pontja alapján rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátásról végrehajtás esetére.

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács - helyes indokai folytán - **I.r., II.r., IV.r., V.r. és VI.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1)-(2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. május 3.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással **I.r., II.r., IV.r., V.r. és VI.r.** vádlott vonatkozásában jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2017. május 3.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke